

[Indenrigsministeren.]

for lovforslaget uden begejstring; men da det jo ikke sætter sig spor i afstemningstallene, akkviescerer jeg derved.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (*Thestrup*): Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om anerkendelse og fuldbyrdelse af kendelser vedrørende visse internationale investerings-tvister m. v.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 52) findes i tidenden sp. 1841).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1-5 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om almindelig omsætningsafgift.

(Lovforslaget (nr. 60) findes i tillæg A. sp. 1841, fremsættelsen i tidenden sp. 1857).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Peter Nielsen: Det er klart, at når en så omfattende lovgivning har været i kraft

et stykke tid, er det nødvendigt at justere den, og navnlig når det drejer sig om en så indgribende lovgivning som den om almindelig omsætningsafgift.

Nu har der ganske vist været forsøgt på en sådan justering, idet partiet venstre jo allerede har fremsat forslag om ændringer i momsloven. Men som det blev sagt dengang fra konservativ side, var der jo dels tale om usund konkurrence, dels kan man vel sige, at venstre her i angst for ikke at komme med var kommet lidt for tidligt af sted. Derfor tror jeg nok, at grundlaget for revisionen af momsloven må blive det lovforslag, finansministeren har fremsat, og som vi nu behandler her. Der er jo også noget i det, der følger venstres forslag — det er måske det væsentlige ved det — idet fristerne for opgørelse og betaling forlænges med en måned, og derfor skulle vi for så vidt være enige. Om så venstre vil prøve at få lidt af æren for det, fordi man kom lidt før eller sådan noget, det skal vi såmænd ikke debattere så stærkt.

Ja, de øvrige ting er jo forholdsvis små. Man kan spørge ved en så omfattende lovgivning, om der skulle have været justeret mere, men forslaget var jo i sin tid meget omhyggeligt udarbejdet, det var dygtigt gjort, og der er vel heller ikke noget lovforslag, der nogen sinde har fået en så saglig og omhyggelig udvalgsbehandling som forslaget om moms. Derfor skulle det ikke være nødvendigt med større justeringer. Jeg kan anbefale dem, der er foreslået — den lille ændring, at er en faktura under 100 kr., behøver den ikke at indeholde modtagerens navn, endvidere at skibe over 5 registertons — mod før 20 — slipper for moms, og der er et par andre småting.

Men selvfølgelig vil der, når man skal revidere en sådan lov, fremkomme mange tanker om, at man skulle fritage dette og hint. Jeg er glad for, at finansministeren ikke er faldet for nogen fristelse, for det vil blive meget vanskeligt, hvis vi skal til at operere med alt for mange fritagelser. Jeg ved godt, at man kan stille visse ting op over for hinanden, f. eks. at der er moms på livsvigtig medicin, men professionelle boksekampe er der ikke moms på. Det ser nu altså ud til at blive rettet; det har vist været et irritationsmoment, selv om det ikke har betydet stort.

[Peter Nielsen.]

Men jeg er i øvrigt af den mening, at skal denne moms kunne administreres ordentligt, må der ikke være undtagelser af større omfang. Har man så lyst til at lempe, må man gøre det indirekte; der har f. eks. været talt om teatrene, så må de simpelt hen have moms under en eller anden form ført tilbage gennem øgede statstilskud.

Det er stillet i udsigt fra finansministerens side, at vi nu får en oversigt over punktafgifterne, og at vi muligvis i dette momsudvalg kan begynde at se på en forenkling og en harmonisering. Nu er det nok ikke værd at vække for store forhåbninger hos nogen, for der er jo simpelt hen ikke penge i dag til egentlig nedsættelse af punktafgifterne, medmindre man vil tage dem andetsteds fra eller finde på nye skatter, og det er vel næppe meningen. Men jeg tror, det er godt, om man som sagt kan få gennemgået punktafgifterne og set på, om de kan forenkles og harmoniseres.

I øvrigt anbefaler jeg dette forslag om ændring af momsloven.

Henry Christensen: Jeg er i den situation, at jeg kan anbefale det forslag, ministeren har fremsat, støtte det på mit partis vegne. Jeg ser, at ministeren glæder sig, og det er da rart. Jeg må måske nok for at forebygge enhver misforståelse sige, at ministeren jo ikke deri skal lægge, at han herefter kan regne med, at han får støtte til alle sine forslag fra venstres side.

Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger, for vi havde jo nylig en drøftelse her i det høje ting om de ændringer, som forskellige af os ønskede i momsloven. Jeg er enig med hr. Peter Nielsen i, at den vigtigste ændring må være den, der går ud på at forlænge fristen for indlevering og afregning med 1 måned, så den bliver 1 måned og 20 dage, og altså en måneds forlængelse for alle momsregistrerede, og jeg er tilfreds med, at dette nu foreligger som et regeringsforslag. Jeg må måske minde om, at da jeg rejste spørgsmålet over for ministeren i sommer, var hans velvilje ikke så stor, men jeg glæder mig naturligvis over enhver, jeg skal lade være med at sige synder, der omvender sig; det afgørende er resultatet. Jeg mener, det er en helt nødvendig og praktisk ændring.

Jeg er lige så vel indforstået med de andre ændringer, herunder at grænsen for fartøjer, fiskerbåde sænkes fra de 20 brutto-registertons til 5, idet jeg forstår, at man stadig undtager lystbåde. Jeg har med det ærede medlem hr. Knud Thomsen diskuteret, hvorvidt det lystfartøj, som socialdemokratiets gruppeformand sejler rundt i, falder ind under den ene eller den anden kategori; det kan finansministeren måske klarlægge for os.

Jeg giver også tilslutning til de skærpselser, der på enkelte områder praktisk og nødvendigt er i forslaget, og skal derudover sige, at det fremgik jo af debatten forleden dag, at mit parti har nogle ønsker på andre områder. Jeg skal ikke genoptage debatten herom ved denne lejlighed, blot minde om de to væsentlige punkter, dels spørgsmålet om valgfrihed i afregningsmetoden, dels spørgsmålet, der i høj grad har relation til landbrugserhvervets og fiskerierhvervets økonomisk meget alvorlige og dårlige stilling, at søge den forudsætning tilvejebragt, som man arbejdede under sidste år, nemlig at moms for deres vedkommende havde en frist på 1 år plus den måned og 20 dage og de afregningsterminer, der var forudsat.

Endelig skal jeg sige til ministeren, at det, jeg foreløbig giver klar tilslutning til, er, hvad der står i lovtæksten; ministeren skal ikke derudaf slutte, at om hvad han i øvrigt har sagt, der ikke direkte vedrører forslaget, gælder det, at han også dér kan tage det til indtægt. Det er klart, at spørgsmålet om behandlingen af punktafgifterne går jeg ud fra man måske nok kan drøfte i udvalget. Jeg er af den opfattelse, at den rigtige fremgangsmåde vel vil være, at ministeren fremkommer med et samlet forslag derom.

Knud Thomsen: Heller ikke fra det konservative folkepartis side skal finansministeren have utak for det forslag om ændring af merværdiafgiftsloven, der her foreligger. Vi er naturligvis indforstået med fristforlængelsen, og vi er indforstået med 100 kr.s grænsen. Den har vel især stærk betydning for detailhandelen og vel navnlig inden for papir- og kontorartikelbranchen, hvor man jo hyppigt leverer til andre registrerede virksomheder. Ligeledes er vi

[Knud Thomsen.]

indforstået med forslaget om fiskerfartøjerne.

Jeg kunne måske have ønsket, hvad angår det fjerde punkt, at finansministeren i fremsættelsestalen havde understreget, at det drejer sig om skævheder, som opstår, når ikke-registrerede virksomheder importerer ydelser. Jeg tror ikke, det egner sig for yderligere diskussion her, men jeg vil være lidt nysgerrig efter i det udvalgsarbejde, der vel forestår, at erfare en lille smule om, hvordan finansministeren har tænkt sig afgrænsninger, og ligeledes om, hvilke andre tjenesteydelser der kan komme på tale.

Når det er sagt, vil jeg også ved denne lejlighed udstøde et hjertesuk over, at finansministeren, der på fornuftig måde korrigerer denne store lov for uforudsete virkninger, uforudsete skævheder, ikke har villet gå positivt ind for det forslag, der er stillet af venstre og det konservative folkeparti om valgfrihed mellem leverance- og betalingsmetoden. Forholdet er jo nemlig det, at det er en af de sider ved den eksisterende lov, som faktisk bevirker størst tilfældig skævhed, afhængig af om det drejer sig om tunge, langsomt omsættelige varer, eller om det er firmaer, der sælger på meget lang kredit. Og i virkeligheden slår den manglende valgfrihed fuldstændig i blinde. Jeg gør opmærksom på, at under alle de mange overvejelser, der har været her i landet, begyndende allerede med den gule betænkning fra, så vidt jeg husker, 1958, forelagde man sine overvejelser på den måde, at det af hensyn til erhvervslivet ville være nødvendigt med en valgfrihed, og debatterede allerede i den gule betænkning, om denne valgfrihed kunne administreres, og man kom til det resultat, at det var noget besværligere, men det kunne gøres. Derefter var man inde på samme tankegang i den redegørelse, tror jeg det hed, for en merværdiafgift, der lå til grund for det første lovforslags fremsættelse; det har været med samtlige de tre eller fire gange, lovforslaget har været fremsat her i folketinget. Da man under udvalgsarbejdet samtidig fik udarbejdet en skitse for at kunne færdiggøre diskussionen om en mulig detailedsaftgift, var det også i denne

skitse til en detailedsaftgift forudsat, at man måtte have denne valgfrihed. Det har altså i forberedelsesarbejdet til lovgivningen været i tankerne hele tiden fra 1958 og fremefter og blev faktisk først forladt i marts i år, og jeg synes, at finansministeren endnu en gang bør betænke sig på dette, bør overveje denne ændring. Jeg ved, at finansministeren har stillet sig meget afvisende, men jeg kan tilføje, at ud over den almindelige glæde vil der jo i dette tilfælde være større glæde over én synder, der omvender sig, end over ti, der ikke haver omvendelse behov.

Morten Lange: Jeg tror, jeg hører til de syndere, der ikke har tænkt sig omvendelse, og jeg håber bestemt ikke, at hr. Knud Thomsens forhåbninger om omvendelse, hvad angår nye beregningsmetoder for momsens vedrørende de forskellige betalings- eller andre metoder, skulle blive aktuelle og føre til, at vi kom til at trætte tinget med en forlænget debat. Vi har fået en forholdsvis klar løsning på dette punkt, og den må vi da endelig opretholde, hvis vi ikke skal udløse det komplette kaos. Det er muligt, hr. Knud Thomsen gerne ser kaos udløst, jeg gør det ikke.

Sidst vi behandlede spørgsmålet om momsændringer i det høje ting, blev der af vor ordfører i den slags anliggender fremsat en hel del bemærkninger om forskellige områder, som måske kunne trænge til, at man så på dem, og det er jo klart, at momsloven både denne gang og også formodentlig nogle gange i fremtiden må kigges igennem for at se, om vi har ramt det rigtige. Men alt tyder jo på, at den enkelhed, som vi nåede frem til ved den afsluttende behandling af momsloven, har gjort loven forholdsvis klar. Den eneste ændring af nogen størrelse, som ligger i finansministerens forslag, er jo forlængelsen af fristerne, og det er naturligvis noget, som på papiret ser forholdsvis beskedent ud. Det er dog ganske klart, når man ser hele papiret og konstaterer, at det drejer sig om en ganske betydelig kreditudvidelse til erhvervslivet, at det er en ændring, som mit parti ikke på forhånd vil misunde erhvervslivet — sådan må man ikke forstå det — men som vi dog gerne vil have

[Morten Lange.]

lejlighed til under et eventuelt udvalgsarbejde — eller under et udvalgsarbejde, for det er jeg jo ikke i tvivl om der kommer — at få lidt nøjere besked om; vi vil gerne høre om de tekniske vanskeligheder ved en hurtigere afregning, som jeg går ud fra er motivet for, at finansministeren er kommet frem til den ændring, vi nu har foran os. Det er naturligvis pænt, når finansministeren kan komme og sige, at hermed gør han erhvervslivet en økonomisk tjeneste, men det er mit indtryk, at hvis man overhovedet skal komme frem til sådan en ændring, så må en af de væsentligste baggrunde være, at det simpelt hen har vist sig at være vanskeligt for erhvervslivet at præstere den fornødne dokumentation, den fornødne afregning, med de frister, der oprindeligt var sat.

Jeg må indrømme, at jeg skal ikke sige noget om fiskerkuttere — selv har jeg kun en robåd, og den ligger under alle omstændigheder under 5 bruttoregister tons — men jeg skal altså på mit partis vegne tilsige velvillig udvalgsbehandling. Skulle der komme en eller anden mindre revisionssag ind, så skal vi også se på den med velvilje, og måske vi finder på nogen selv; men jeg vil blot sige så meget som, at en revision ud fra de linjer, som partiet venstre eller nu sidst hr. Knud Thomsen har omtalt, ligger langt uden for det område, hvortil vores velvilje strækker, meget langt uden for endda.

Hilmar Baunsgaard: Jeg kan ganske kort på det radikale venstres vegne give tilslutning til det af ministeren fremsatte lovforslag om ændring af momsloven — sådan må vi vist godt kalde den også her.

Vi er i det store og hele enige i de foreslåede ændringer, men kunne ønske, at der lige blev lejlighed til i et udvalg kort at drøfte både ændringerne og andre forhold, der måske kunne trænge til en nærmere belysning. Det, jeg her i særlig grad tænker på, er det forhold, som ministeren nævner i sin fremsættelsestale vedrørende momsfritagelse for den resterende del af byggeriet. Jeg håber, der kan blive lejlighed til i et udvalg ganske kort at drøfte også dette problem, men ellers kan vi som sagt give tilslutning til forslaget.

Poul Antonsen: Jeg kan i fortsættelse af mine bemærkninger, da vi for kort tid siden behandlede det af hr. Henry Christensen m. fl. fremsatte forslag om visse ændringer af momsloven, give udtryk for, at vi er tilhængere af, at der finder visse tekniske justeringer sted i denne lov; der har i den praktiske anvendelse af loven vist sig at være behov for nogle tekniske ændringer, og disse behov er i et vist omfang imødekommet gennem finansministerens forslag.

Jeg skal ikke gå i enkeltheder med dem alle sammen, og vi forbeholder os naturligvis vor stilling til de enkelte spørgsmål, ligesom vi formoder, at der under udvalgsbehandlingen yderligere vil kunne blive fremdraget spørgsmål, som vi også må tage endelig stilling til.

Jeg vil kun nævne to konkrete spørgsmål, for det første forlængelsen af afregnings- og indbetalingsfristen. Det er ikke af likviditetsgrunde, at man primært ændrer dette. Det har vist sig, at det har været nødvendigt af rent regnskabstekniske grunde at få en længere frist, og det har finansministeren jo også imødekommet ved overgangsbestemmelsen ved at fastsætte en længere frist for de første to kvartaler. Nu slås den forlængede frist fast i loven, og det er vi enig i at den skal.

Det andet punkt, jeg kort vil nævne, er dette, at man nu søger at råde bod på den forskelsbehandling, der i loven har været af projekterende firmaer i udlandet og her i landet. Efter loven, som den er i dag, er der kun afgift på ingeniør- og arkitektprojekter, når det er danske virksomheder, der her i landet udarbejder disse projekter. Derimod, hvis man får et projekt til en garage eller til et sommerhus eller til et vandrensningsanlæg sendt fra udlandet, så er der ikke afgift på det. Det er naturligvis noget, der kun har betydning, hvor det er ikke-registrerede virksomheder, der får de pågældende projekter udarbejdet i udlandet, og nu foreslår ministeren at løse spørgsmålet ved at pålægge afgift på de projekter, der indsendes her til landet fra udlandet til ikke-registrerede virksomheder. Jeg forudser, at der her vil opstå et meget stort administrativt problem, for det er jo netop ikke-registrerede virksomheder, der får sendt noget med posten fra udlandet, som man

[Poul Antonsen.]

nu skal til at have fat i og sikre sig, at der bliver betalt afgift for den arkitekt- eller ingeniørbetegnelse, der kommer fra udlandet. Det er et spørgsmål, om man ikke burde have løst det ved at gå den anden vej og sige, at projektering her i landet også skulle være afgiftsfri, men da jeg er klar over, at det bryder med systemet og giver betydelige administrative problemer, vil jeg på dette punkt mene, at vi må afvente de oplysninger, som ministeren vil kunne fremlægge for udvalget, hvor det måske bliver sandsynliggjort, at man, i hvert fald hvor det drejer sig om større projekter til ikke-registrerede virksomheder, har grund til at forvente, at ordningen vil kunne administreres og kontrolleres uden for store vanskeligheder.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg vil gerne takke samtlige partiers ordførere for den gode og velvillige måde, man har modtaget forslaget på.

Hr. Henry Christensen var inde på spørgsmålet om punktavgifterne og disses behandling i udvalget. Hr. Henry Christensen sagde, at det var stadig venstres opfattelse, at regeringen burde komme med et samlet forslag vedrørende punktavgifterne. Det kan jeg ikke være enig i, og jeg mener, at det helt strider mod det, som samtlige partier, også partiet venstre, hele tiden har været enige om, når man i udvalget i sin tid nåede frem til, at man skulle bede finansministeren om at komme med et materiale til udvalget. Det, man ønskede, var nemlig at få lejlighed til, uden at der forelå noget konkret forslag til ændring af punktavgifterne, i et udvalg at kulegrave, som man sagde det, rigtig gå til bunds i og undersøge de forskellige punktavgifter og deres sammenhæng, deres indbyrdes størrelse og de enkelte punktavgifters komposition; det var det, man ville, og det er også det, jeg mener jeg har opfyldt ved at afgive løfte om at komme med et sådant forslag. Jeg vil også komme, ikke med et forslag — det var måske forkert udtrykt — men med et materiale, sådan som jeg har lovet det, som kan give udvalget anledning til en sådan kulegravning, og det håber jeg også venstre vil være indforstået med.

I øvrigt har jeg opfattet det på den

måde, at partierne her altså er enige i, at vi i dette udvalg får et sådant materiale fra finansministeriet og så kan gå i gang med den såkaldte kulegravning.

Ja, det kunne være fristende at gå ind på en diskussion om valgfrihed eller ikke-valgfrihed, men jeg vil henvise til de bemærkninger herom, jeg gjorde ved den behandling, vi havde her i tinget af et forslag, der var fremsat af hr. Henry Christensen m. fl.

Jeg vil gerne oplyse, at vi stadig arbejder i finansministeriet med spørgsmålet om inddragelse af de professionelle sportsskampe under merværdiafgiften, sådan at man bliver fri for det misforhold, der jo helt givet er mellem dette, at man har moms på kulturelle ting, teatre osv., og ikke på de professionelle sportsskampe. Jeg tror, jeg vil være i stand til at komme med et ændringsforslag til udvalget herom.

Med hensyn til spørgsmålet om udvidelse af byggerufusionen til hele byggeriet, som blev rejst af hr. Hilmar Baunsgaard, vil jeg gerne sige, at det er jo et spørgsmål om, hvor mange penge vi har; det koster 30-40 mill. kr. Men det er da muligt, man kunne se på dette spørgsmål i forbindelse med det andet om de professionelle sportsskampe. Jeg er ikke i øjeblikket i stand til at give oplysning om, hvor meget man vil få ind i en merværdiafgift på professionelle idrætsskampe, men da det jo netop er idrætten, der så stærkt har interesseret sig for, at byggerufusionen blev udvidet — man har peget på bygningen af idrætshaller og sportsanlæg rundt omkring i landet, som var belagt med merværdiafgift efter de nugældende regler — så kunne det vel ikke være helt urimeligt, at man så disse to ting i sammenhæng og forsøgte at finde ud af det, og det vil jeg altså prøve på.

Med hensyn til spørgsmålet om afgift på projekter fra udlandet er jeg selvfølgelig klar til også at se på det i udvalget, og jeg vil gentage min tak til samtlige partiers ordførere for den velvilje, hvormed de har modtaget forslaget.

Poul Antonsen: Jeg forstod på ministeren, at der i det udvalg, der nu nedsættes, vil blive fremlagt noget materiale, der skulle muliggøre en kulegravning af problemerne omkring punktavgifterne. Jeg vil gerne

[Poul Antonsen.]

stille det spørgsmål, om det ikke var ønskeligt, at en sådan kulegravning, en debat omkring principperne for punktafgifterne, i stedet for foregik i offentlighed; der er jo for erhvervslivet betydelige interesser knyttet til, at afgifterne indrettes på en så enkel måde som overhovedet muligt, så at problemerne ved at administrere disse afgifter ikke bliver for store. Derfor vil jeg opfordre finansministeren til som udgangspunkt for denne kulegravning af problemerne i udvalget at give folketinget en redegørelse for de overvejelser, man gør sig i regeringen vedrørende principperne for punktbeskatningen, således at debatten kan komme i gang ikke alene i dette lukkede folketingsudvalg, men også over for den bredere offentlighed, som har meget stor interesse i problemerne.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg synes, der er en lidt mærkelig udvikling i dette spørgsmål om punktafgifterne. Man har adskillige gange under skattedrøftelserne i foråret og vistnok også før været inde på den tankegang, at vi egentlig trængte til at sætte os ned i en kreds af mennesker, der havde interesse for punktafgifterne, og få kulegravet disse problemer; det er jo ikke for ingenting, dette udtryk kulegravning af punktafgifterne er opstået. Det har netop ikke været hensigten, at man skulle komme med forslag konkret udformet, fordi man var klar over, at der lå så mange problemer i det, at man ikke rigtig — og det gælder ikke bare regeringen, men også de enkelte partier — kunne gøre sig sin stilling klar, i virkeligheden ikke vidste, hvilken stilling man skulle tage, før man havde haft lejlighed til at gennemgå de mange forskellige problemer, der ligger i det. Sådan har jeg i hvert fald hidtil opfattet det; jeg vil gerne rettes, hvis den opfattelse, jeg her giver udtryk for, er forkert. Jeg mener altså, den er rigtig: det er det, udvalget har bedt mig om, og det er også det, jeg gerne vil gøre, og jeg synes også, det er det

helt rigtige. Der er naturligvis intet i vejen for, at man kunne tage en debat her i folketinget på basis af en redegørelse, og det kunne måske godt tjene et andet formål og også være nyttigt i sig selv, men det tjener ikke det formål, som udvalget har ønsket skulle tilgodeses, nemlig at man fik lejlighed til, inden man nåede frem til den mere principielle drøftelse af disse ting, at sætte sig rigtig ind i spørgsmålet. Jeg har ikke på forhånd nogen helt afgjort personlig stilling til dette, og regeringen har ikke nogen afgjort stilling til dette; vi er for så vidt åbne, helt åbne over for, hvilken fremgangsmåde man vil vælge. Jeg har i min fremsættelsestale sagt, at jeg til udvalget ville komme med et ret omfattende materiale, der er udarbejdet, og det vil jeg gøre under alle omstændigheder, og så mener jeg, vi i udvalget kunne drøfte dette spørgsmål. Hvis det viser sig, at der er overvejende stemning i udvalget for, at det skal foregå på en anden måde end den, man hidtil har bedt mig om at gøre det på, så vil jeg da gerne tage det op til overvejelse.

(Kort bemærkning).

Poul Antonsen: Jeg fik af indledningen til ministerens indlæg det indtryk, at ministeren nærmest havde misforstået mig, men jeg blev klar over, at det var ikke tilfældet. Der er jo ikke tale om, at vi ønsker fremlagt konkrete forslag vedrørende de enkelte punktafgifter. Det, det drejer sig om — og det blev jeg også efterhånden klar over at ministeren var enig i — er en mere principiel drøftelse af forskellige synspunkter i forbindelse med punktafgifterne. Jeg kan henvise til, at mit parti for en 14 dages tid siden har udsendt en erklæring om disse spørgsmål, hvor vi peger på en lang række problemstillinger af mere principiel karakter, som knytter sig til dette spørgsmål. Og der er jo da også både i erhvervslivet og blandt forbrugerne betydelig interesse knyttet til disse spørgsmål, og derfor mener vi, det burde være en ting,

[Poul Antonsen.]

der bringes frem til offentlig diskussion netop på det stadium, hvor man diskuterer principperne, og inden man når til det resultat, at der fremsættes konkrete lovforslag. Hvis fremgangsmåden skal være den — og det har jeg nærmest indtryk af efter finansministerens oplæg — at man foretager en kulegravning i udvalget, og derefter trækker regeringen sig tilbage for at vende tilbage med nogle konkrete forslag, så får den bredere offentlighed jo ikke lejlighed til at deltage i debatten om principperne, og det var det, jeg gerne ville opnå.

Finansministeren (Grünbaum): Når jeg tager ordet, er det kun, for at det indtryk ikke skal blive stående, at regeringen har noget, man vil have skjult, i denne sag. Det er helt urimeligt at lægge det op på den måde. Jeg har helt fulgt de ønsker, der har været fremsat under skattedrøftelserne, og det forhindrer på ingen måde — jeg vil endda sige tværtimod — at man får den virkelige tilbunds gående principielle debat om punktafgifterne, som hr. Poul Antonsen gerne vil have. Den kan vi jo få, når kulegravningen har fundet sted i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Thestrup): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til det tidligere nedsatte udvalg angående forslag til lov om ændring af lov om almindelig omsætningsafgift [af Henry Christensen m. fl.]. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til folketingsbeslutning om lovfæstede mindste opsigelsesvarsler for arbejdere. [af Niels Westerby og Inger-Lise Bech Hansen].

Valgt blev: Bertel Pedersen, Egon Jensen, Anker Jørgensen, Evald Kristensen, Helge Nielsen, Poul Nilsson, Viola Nørlov, Jens Frandsen, Søren Andersen, Enggaard, Niels Jørgen Nielsen, Asger Jensen, Bendix, Mads Eg Damsgård, Krog Hansen, Kampp og Erik Hansen.

Anden næstformand (Thestrup): Der er ikke mere på dagsordenen.

Udvalget angående forslag til lov om ændring af lov om lån til betaling af ejendomsskatter for visse parcel- og rækkehuse og forslag til lov om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 6. december, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Spørgsmål til ministrene.*

2) *Første behandling af:*

Forslag til lov om husmoderafløsning.

3) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om børnetilskud og andre familieydelse. (Støtte til mødre i forbindelse med fødsel).

Mødet hævet kl. 14²⁸.

38. møde.

Onsdag den 6. december kl. 13.

Formanden: I skrivelse af dags dato meddeler socialministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde. (Statstilskud til forsikringspræmier) og forslag til lov om ændring af lov om den offentlige sygeforsikring. (Sygekassegrænsen m. v.).

Udvalget angående forslag til lov om ændring af lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten, forslag til lov om ændring af lov om nedslag i skatteansættelsen for renteindtægter m. v., forslag til lov om ændring af lov om investeringsfonds, forslag til lov om ændring af lov om sømandsskat og forslag til lov om opsparing på kapitalbindingskonti har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer er omdelt.

Medlem af folketinget Tastesen har meddelt, at han ønsker til justitsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Hvor langt er ministeren kommet i sine overvejelser med hensyn til sænkning af myndighedsalderen?“

Medlem af folketinget Tastesen har meddelt mig, at han ønsker til indenrigsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Kan der ventes et forslag om nedsættelse af valgretsalderen til 20 år, således at vi her i landet kan komme på linje med Sverige, Norge og Finland?“

Spørgsmålene vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid efter spørgetiden i dag.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Socialministeren (Bundvad): Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde. (Statstilskud til forsikringspræmier).*

Forslaget er en følge af det af finansministeren fremsatte forslag til lov om ændring af lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten, hvorefter skattefradragrøglen afskaffes fra og med skatteåret 1968-69.

Ved det foreliggende forslag — hvorefter indtægt grænsen for adgangen til at tegne ulykkesforsikring med statstilskud er forhøjet under hensyn til skattefradragrettens ophævelse — opnås det, at praktisk talt den samme gruppe, som hidtil har været berettiget til tilskud til nedættelse af præmierne, og å i fremtiden bliver berettiget til at modtage sådant tilskud.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om den offentlige sygeforsikring. (Sygekassegrænsen m. v.).*

Lovforslaget går ud på en ændring i reglerne om sygekassegrænsen og en ny opdeling i 2 kommunegrupper i stedet for — som hidtil — 3. Begge disse forslag er overvejende af teknisk karakter. Herudover foreslås en tilføjelse til dagpengereglerne, der tager sigte på unge under uddannelse.

Der er i bemærkningerne til lovforslaget gjort nærmere rede for principperne for sygekassegrænsens fastættelse. Der er tillige gjort opmærksom på, at ændringerne i skattelovgivningen med skattefradragreglens bortfald fra den 1. januar 1968 medfører, at det er nødvendigt at regulere sygekassegrænsen. Størrelsen af denne regulering er helt afhængig af værdien af de bortfaldne skattefradrag. Efter de af skattedepartementet meddelte oplysninger udgør disse fradrag gennemsnitligt ca. 10.000 kr., ca. 9.600 kr. og ca. 7.800 kr. i henholdsvis kommunegruppe I, II og III.

Ud over en forhøjelse af sygekassegrænsen med de nævnte beløb skal grænsen forhøjes med den senest på årsbasis konstaterede stigning i gennemsnitslønnen for faglærte arbejdere.

På dette grundlag skal den nye sygekassegrænse forhøjes til 42.200 kr., 39.100 kr. og 34.600 kr. i de 3 kommunegrupper.

Det er foreslået, at de nye grænser fastsættes direkte i loven, og at den fremtidige